విజేత

రామ్ సూదిరెడ్డి

ఖమ్మం జిల్లా భద్రాచలం దగ్గరలోని నరసాపురం అనే పల్లెటూరు.. .. అదొక పూరిపాకలో నడుస్తున్న ఎలిమెంటరీ స్కూలు. చాలా వెనకబడిన ప్రదేశం అవడంతో, ఒక్కో క్లాసులో ఏడెనిమిది మంది కంటే ఎక్కువమంది విద్యార్థులు లేరు. " అయ్యా..మీ అబ్బాయిది చాలా గట్టి బుర..నేను లెక్కల్లో ప్రశ్నలు అడుగుతుంటే , ప్రశ్న సగం అడగ్గానే మిగతా సగం తనే పూర్తి చేసి, సమాధానం కూడా వెంటనే చెప్పేస్తున్నాడు. వీడిని ఆరో తరగతి నుంచీ ఇంకేదైనా పెద్ద స్కూలుకి పంపించండి." ఐదోతరగతి మాస్టారి దగ్గరనుంచీ అభినందనా పూర్వకమైన ఫిర్యాదు అందింది నాగిరెడ్డిగారికి. ఆ కుర్రాడి కుశాగ్ర బుద్ధికి ఇదొక ఉదాహరణ..!

కోరుకొండ సైనిక్ స్కూల్లో చదువుకునే రోజుల్లో శెలవలకి వచ్చినప్పుడల్లా నాన్న తో కలిసి పొలానికి వెళ్ళేవాడు. తమ పొలంలో కొంతమేరే మెట్ట పంటలు పండేవి. మధ్యలో మూడెకరాల పొలం ఎర్రమట్టీ, రాళ్ళు, రప్పలతో నిండి ఉండేది. పండిన చేనులోంచి కంది గింజలు తెచ్చి ఎర్రమట్టి చేనులో, మధ్య మధ్యలో చల్లి 'నాన్నా.. ఈ రాళ్ళలో కూడా మనం కంది పంటని ఎందుకు పండించ కూడదూ..!? ' అని ప్రశ్నించాడు.. నిజంగానే అతను జల్లిన కంది గింజలు నాలుగు బస్తాల దిగుబడినిచ్చాయి! ఆ కుర్రాడిలోని ఆచరణాత్మకమైన ఆలోచనలకిదొక ఉదాహరణ..!

అలాంటి మెరుపుల బాల్యంలో మెరికలా ఎదిగిన సూదిరెడ్డి రామకృష్ణారెడ్డి అమెరికాలో ఎం.ఎస్. చదివి, ఐదు సంవత్సరాలు ఉద్యోగం చేసిన వెంటనే బిజినెస్‌లోకి దూకి, స్విమాన్ కమ్యునికేషన్స్ అనే కంపెనీని స్థాపించి , మొదటి సంవత్సరంలోనే హై స్పీడ్ కమ్యునికేషన్స్ కి అవసరమైన మూడు సరికొత్త చిప్‌లను డిజైన్ చేసి, మార్కెట్లోకి విడుదల చేసి, నెట్ వర్కింగ్ పరికరాలు ఉత్పత్తి చేసే సిస్కో, జునిపర్, రెడ్‌బాక్, శాకమోర్ లాంటి కంపెనీల దృష్టిలో మంచి పేరు తెచ్చుకున్నారు. మొదటి కంపెనీని 15 నెలల్లోనే 120 మిలియన్ల డాలర్లకి అమ్మి పేరెంట్ కంపెనీ షేరు విలువ 4 నుంచీ 40 కావడంలో ప్రముఖ పాత్ర వహించారు. ఇప్పుడు మరొక కంపెనీని ప్రారంభించి గత సంవత్సరంన్నర గా పరిశోధనలు సాగిస్తూ ఈ యేడాది చివరికి సరికొత్త ఎలక్ట్రానిక్స్ చిప్స్‌ని మార్కెట్లో కి విడుదల చెయ్యబోతున్న రామ్ సూదిరెడ్డి గారిది నిజంగా విజయ పథమే..!

రామ్ సూదిరెడ్డి గారి విజయం వెనుకనున్న బలీయమైన పునాదులూ, ఆయన తెలివితేటలూ, ప్రణాళికా బద్ధమైన ఎదుగుదలా.. వీటన్నింటిపై కౌముది పాఠకులకి ప్రత్యేక కథనం ఈ నెల విజేత లో..!

కష్టపడే మనస్తత్వమే వారసత్వం

సూదిరెడ్డి నాగిరెడ్డిగారికి రెండేళ్ళ వయసులోనే తండ్రి చనిపోయాడు. నాన్న ఎలా వుంటారో ఆయనకి తెలీదు. అలాంటి బాల్యంలో ఐదవ తరగతి మించి చదువుకోడానికి వీలుకాలేదు. చిన్నప్పటినుంచీ కష్టపడడమే ఆయన జీవన సూత్రమైంది. భద్రాచలం వచ్చే భక్తులని బండిలో పర్ణశాలకి తీసుకెళ్ళేవాళ్ళు. దానిద్వారా కొంత ఆదాయం వచ్చేది. జీవితంలో స్వయంకృషి అంటే ఏమిటో ప్రపంచానికి తెలియచేస్తూ 120 ఎకరాల రైతుగా ఎదిగారు. భార్య ఆదిలక్ష్మమ్మ. వారికి 11 మంది సంతానం. అందులో ఇద్దరు చనిపోగా ఐదుగురు కొడుకులూ, నలుగురు కూతుళ్ళూ మిగిలారు. తన సంతానంలో ప్రతి ఒక్కరూ ప్రత్యేక వ్యక్తిత్వంగలవారిగా పెరిగి , ఒక్కొక్కరూ తమ జీవితాల్లో విజేతలుగా నిలబడాలనేది ఆయన ఆశయం. పేరుకి 120 ఎకరాలున్నా, ఖమ్మం జిల్లా భద్రాచలం దగ్గరలోని నర్సాపురం గ్రామంలో దాని విలువ తక్కువే. పైగా తొమ్మిది మందిని పెంచి, చదువులు చెప్పించి, ఆడపిల్లలకి పెళ్ళిళ్ళు చేసి..వీటన్నింటితో వారంతా బాల్యంలో మధ్యతరగతి జీవితమే రుచి చూడల్సి వచ్చింది. ఆయన వ్యవసాయమే కాకుండా ఆ వూరి కో ఆపరేటివ్ సొసైటీకి అధ్యక్షుడిగా కూడా ఉండేవారు. తాను చదువుకోలేదు కాబట్టి పిల్లలంతా పెద్ద చదువులు చదువుకోవాలని నాగిరెడ్డి గారి ఆశయం. అందరికీ క్రమశిక్షణని చిన్నతనంనుంచే అలవాటుచేశారు. పొద్దున్నే లేవడం, క్రమం తప్పకుండా స్కూలుకి వెళ్ళడం, అందరినీ గౌరవించడం..లాంటి విలువల్ని పిల్లలకి చిన్నతనంలోనే తెలియచేశారు. అలాంటి కష్టజీవి, దార్శనికుడు ఐన నాగిరెడ్డి గారి ఎనిమిదవ సంతానమే రామకృష్ణారెడ్డి గారు ...

పుట్టగానే పరిమళించిన పువ్వు

1966 అక్టోబర్ 12 న పుట్టిన రామ్‌గారి ప్రాథమిక విద్యాభ్యాసమంతా పల్లెటూరు నర్సాపురంలోనే కొనసాగింది. పూరిపాకలే స్కూలు గదులు.. ఒక్కో క్లాసులో ఐదారుగురు మించి ఉండేవారు కాదు.. చిన్నప్పుడు స్కూల్లో పుస్తకాలు వదిలేసి, చెట్లంబడీ, పుట్టలంబడే తిరుగుతూ ఆడుకున్న రోజులున్నా ఐదవ తరగతి వచ్చేసరికి రామ్ లోని బుద్ధిమంతుడు నిద్రలేచి, చదువులో చాలా చురుకుగా వుండేవారు. అది గమనించిన టీచర్ అతడ్ని వేరే వూరికి ఏదైనా మంచి స్కూలుకి పంపించి హైస్కూలు చదువు చెప్పించమని నాగిరెడ్డి గారికి సలహా ఇచ్చారు. పెద్దకొడుకుని తోడు ఇచ్చి రామ్‌ని గుంటూరులో ఏదైనా రెసిడెన్షియల్ స్కూల్లో చేర్పించి రమ్మని పంపించారు నాగిరెడ్డిగారు. అంతవరకూ తమవూరు దాటి ఎరగడు రామ్. రైలు అంటే ఎలా వుంటుందో కూడా తెలీదు.. 'రైలు అంటే బస్సుల్లాగే రోడ్డు మీదనే నడిస్తుంది. కాకపోతే బస్సుకంటే పెద్దగా వుంటుంది. అందుకే రైలు మనవూరు వస్తే ఈ ఇరుకు రోడ్లు సరిపోక మన ఇళ్ళన్నీ కొట్టేయాల్సి వస్తుంది. అందుకే మనవూరికి రైళ్ళు రావు' అని తోటి స్నేహితులతో చర్చిస్తుండే రామ్ మొట్టమొదటి సారి గుంటూరు వెళ్ళినప్పుడే రైలు అంటే పట్టాలమీద నడుస్తుంది అని తెలుసుకున్నాడు.

గుంటూరులో నేతాజీ ట్యుటోరియల్స్ కరస్పాండెంట్ పాములపాటి శివయ్యగారు రామ్‌ని ఇంటర్వ్యూ చేసి..'వీడు అసాధ్యుడు.. ఇలాంటి వాడు సైనిక్ స్కూల్లో చదువుకుంటే బాగా పైకి వస్తాడు.. నాదగ్గర వదిలేసి వెళ్ళండి. నేను ఎంట్రెన్స్ పరీక్షలో కోచింగ్ ఇచ్చి సైనిక్ స్కూలుకి పంపిస్తాను ' అని సలహా ఇచ్చారు. పదేళ్ళ తమ్ముడిని ఆయన వద్ద వదిలేసి అన్న గారు వెనక్కి వెళ్ళిపోయారు.. ఆ వయసులో ఒక్కడే అక్కడ వుండడం రామ్‌కి కాస్త బెంగగా అనిపించినా, చదువులో పడి విషయాన్ని

మరిచిపోగలిగారు. కోరుకొండ సైనిక్ స్కూలు ప్రవేశపరీక్షలో రాష్ట్రం మొత్తానికి ఐదవ వాడిగా నిలిచారు రామ్. మొదటి 5 రాంకులవాళ్ళకీ స్కూల్లో చదువు ఉచితం.. అంతే కాక శెలవల్లో ఇంటికి వెళ్ళేందుకు కూడా స్కూలు వాళ్ళే చార్జీలు ఇచ్చేవాళ్ళు.

సైనిక్ స్కూలు నేపథ్యంలో పటిష్టమైన వ్యక్తిత్వం

ఆ విధంగా రామ్ గారిహైస్కూలు చదువు 1977లో కోరుకొండలో మొదలైంది. అక్కడ ఆయన పేరు ఎస్.ఆర్.కె. రెడ్డి. వాడుక నామం ఎస్.ఆర్.కె.! తనొక్కడే ఖమ్మం జిల్లానుంచీ వచ్చింది. ఎక్కువమంది హైదరాబాదు, విజయవాడ, విశాఖపట్నం లాంటి పట్టణాల నుంచీ వచ్చిన వారే..తన తెలంగాణా యాసతో అక్కడి వారితో సంభాషించడం కాస్త ఇబ్బందిగానే ఉండేది కొత్తలో... పదేళ్ళవయసులో , పల్లెటూరు బ్యాక్ గ్రౌండ్ నుంచీ వచ్చి అలాంటి వాతావరణంలో ఇమడడం ముందులో కాస్త కష్టమే అనిపించింది.

6వ తరగతిలో క్లాసు సెకండ్ వచ్చినా ఇంక ఏడవ తరగతినుంచీ ఎప్పుడూ క్లాసు ఫస్టే.. పొద్దున్నే 5.30 కి లేవడం, ఎక్సర్ సైజులూ, క్లాసులూ, సాయంకాలం స్పోర్ట్స్.. సైనిక్ స్కూల్లో జీవితం బిజీగా వుండేది. ఇంటివద్ద తండ్రి నేర్పిన క్రమశిక్షణకి అలవాటు పడి వుండడంతో ఇక్కడ ఎడ్జస్ట్ అవడం అంత ఇబ్బంది అనిపించలేదు.

స్కూల్లో ఉండగా చదువులోనే కాకుండా స్పోర్ట్స్‌లో కూడా చాలా చురుకుగా వుండేవారు. స్కూలు స్పోర్ట్స్ ఛాంపియన్ అవడమే కాకుండా ఆలిండియా సైనిక్ స్కూల్స్ క్రీడా పోటీల్లో హైజంప్‌లో రెండుసార్లు సరికొత్త రికార్డు సృష్టించారు. సాధారణంగా చదువూ, క్రీడలూ..ఈ రెండూ ఒకదానికొకటి పొసగని రంగాలు. ఒక దాన్లో చురుకుగా ఉండేవాళ్ళు మరో దానిలో వెనకబడి ఉంటారు. కానీ రామ్ రెంటిలోనూ ముందు వరుసలోనే ఉండేవారు. 12 వ తరగతిలో ఉండగా స్కూలు కెప్టెన్ గా కూడా చేసి పిల్లలందరికీ లీడర్‌గా వుండేవారు. ఆ రోజుల్ని గుర్తు చేసుకుంటూ " సైనిక్ స్కూలు కెప్టెన్ అంటే చాలా ప్రత్యేకమైన ప్రివిలేజెస్ ఉండేవి.. స్కూలుకి ఏ స్పెషల్ గెస్ట్స్ వచ్చినా నేనే ముందు వెళ్ళి స్వాగతం చెప్పడం, వారితో కలిసి విందులో కూర్చోవడం జరిగేవి. ఆ వయసులోనే అప్పటి విద్యాశాఖా మంత్రి ఆనంద గజపతి రాజులాంటి వారిని కలుసుకునే అవకాశం లభించింది. అలానే ఎప్పుడైనా సినిమాకి వెళ్ళినా ప్రిన్సిపాల్ గారి పక్కనే నాకూ సీటు ఉండేది..ఇలాంటి గౌరవాలన్నీ ఆ వయసులో పొందడం చాలా సంతోషంగా అనిపించేది.." అన్నారు రామ్.

డాక్టర్ కాబోయిన ఇంజినీరు

అక్కడ చేరిన మొదటి సంవత్సరాల్లో, చదువు అవగానే డిఫెన్స్‌లోకి వెళ్ళాలనే ఆశయం వుండేదాయనకి. అందుకే ఎయిర్‌ఫోర్స్ కి సంబంధించిన కోర్సులు తీసుకున్నారు. రామ్ ఎనిమిదవ తరగతి చదువుతుండగా తనకంటే ఏడేళ్ళు పెద్దదైన అక్కయ్య పెళ్ళిచేసుకుని అమెరికా వెళ్ళారు. ఆవిడే రామ్‌ని 12వ తరగతి కాగానే మెడిసిన్ చదవమని ప్రోత్సహించారు. "నువ్వు మెడిసిన్ చేసి అమెరికా వచ్చెయ్యి. ఇంజినీర్స్‌కైతే ఉద్యోగాలు సరిగా ఉండవు. అదే డాక్టర్ వైతే ఇక్కడ సెటిలవడం తేలిక" అని అక్కయ్య చెప్పేవారు.

అప్పటికే ఒక అన్నయ్య మెడిసిన్ లో ఉండడం,పెద్దవాళ్ళ మాట కాదనలేక పోవడంతో, 1984 లో, మెడిసిన్ ఎంట్రెన్స్‌కి సిద్ధమయ్యారు. దాని వల్ల ఐ.ఐ.టి ప్రవేశ పరీక్షకి పుస్తకాలన్నీ తెప్పించి కూడా ప్రిపేరవలేదు. ఆయనతో బాటు చదువుకున్న మిగతా వాళ్ళందరికీ ఐ.ఐ.టి. బిట్స్ పిలానీ లాంటి పేరున్న కాలేజీల్లో ప్రవేశం దొరికింది. బిట్స్ పిలానీ లో సీటు వచ్చినా వాళ్ళ నాన్నగారు పంపిచలేదు.."మళ్ళా మెడిసిన్ లో సీటు వస్తే అక్కడ కట్టిన ఫీజులు వృధా ఔతాయి కదా.." అనే ఉద్దేశంతో.. ఐతే దురదృష్టమో, అదృష్టమో కానీ మెడిసిన్ లో సీటు రాలేదు. మొదటిసారి రాసినప్పుడు పేపర్లు లీకై పరీక్ష ఫలితాల్ని రద్దు చేశారు. రెండో సారి 1984 డిసెంబర్ లో కూడా పేపర్లు లీక్ అయ్యాయి. ఒక్క మార్కుతేడాతో సీటు రాలేదు. ఐతే గుడ్డిలో మెల్ల అన్నట్లు ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని ఇంజినీరింగ్ కాలేజీలకి రాసిన ప్రవేశ పరీక్షలో ఏదో ఒక రాంకు వచ్చి చివరికి మచిలీపట్నం ఇంజినీరింగ్ కాలేజీలో చిట్టచివ్వరి ఎడ్మిషన్స్ లో సీటు దొరికింది.

ఆ విధంగా మెడిసిన్ చదవాలన్న ప్రయత్నాలు బెడిసికొట్టి, 1985 మొదట్లో బందరు ఇంజినీరింగ్ కాలేజీలో చేరారు రామ్. ఐతే ఒక్కసారిగా సైనిక్ స్కూలు నుంచీ అక్కడకి మారడం కల్చరల్ షాక్‌లా అనిపించింది. సరిగా జరగని క్లాసులూ, అంతంత మాత్రం ఉండే లెక్చరర్లూ, ఎంతో క్రమ పద్ధతి గల చోటునుంచీ, అప్పుడప్పుడే ఎదుగుతున్న కాలేజీలో చదవడం కాస్త ఇబ్బంది గానే అనిపించినా, ఎలాగైనా చదువులయ్యాక అమెరికా వెళ్ళాలనే పట్టుదల ఉంది కాబట్టి ఇంజినీరింగ్‌ని కూడా డిస్టింక్షన్ లో పూర్తిచేశారు. ఇంజినీరింగ్ లో ఉండగా ప్రోజెక్ట్ వర్క్ ని పెడన ఊళ్ళోని టెలిఫోన్ ఎక్స్చేంజ్ లో దాన్ని ఎలా ఆధునీకరణ చెయ్యాలీ అనే అంశం మీద చేశారు.. అక్కడే టెలికమ్యునికేషన్స్ అంటే ఆసక్తి కలిగింది. ఎలాగైనా అమెరికాలో ఎమ్మెస్ చేసి పేరున్న కమ్యునికేషన్స్ కంపెనీలో ఉద్యోగం చేయాలని రామ్ ఆశయంగా వుండేది..

అలానే 1988 లో ఇంజినీరింగ్ అయ్యాక వెంటనే అమెరికన్ యూనివర్సిటీల్లో ఎడ్మిషన్స్ రాకపోవడంతో ఖాళీ గా వుండడం ఎందుకని కర్నూలు పుల్లారెడ్డి ఇంజినీరింగ్ కాలేజీలో తాత్కాలికంగా లెక్చరర్ గా చేరారు."ఆ సమయంలో ఆ ఉద్యోగం నాకు చాలా సహాయం చేసింది. ఒకటి సబ్జెక్టులో టచ్ లో ఉండడం ఐతే, రెండోది ఎదిగిన స్టూడెంట్స్ ని ఎలా మేనేజ్ చెయ్యాలనేది.." అన్నారు లెక్చరర్ జీవితాన్ని గుర్తు చేసుకుంటూ..

నర్సాపురం నుంచీ మెసాచుట్స్ దాకా

1989 లో అమెరికాలో, యూనివర్సిటీ ఆఫ్ మాసెచుసెట్స్ ,లోవెల్ లో సీటు వచ్చి అమెరికా కి వచ్చేశారు.

టెలికమ్యునికేషన్స్ కంపెనీలో ఉద్యోగం చెయ్యాలన్న ఆశయం, ఎమ్మెస్ చేసేప్పుడు ఇంకొంచెం స్థాయి పెరిగింది. చదువయ్యాక, కొంతకాలం ఉద్యోగం చేసి, సొంతంగా కంపెనీ పెట్టి 40 సంవత్సరాల వయసుకల్లా రిటైరవ్వాలనేది ఎమ్మెస్ లో ఉండగా ఆయన ఆలోచన. అందుకు తగినట్లుగానే ఒక గ్రీక్ ప్రొఫెసర్, రామ్‌కి అమెరికా లో కార్పొరేట్ జీవితం ఎలా వుంటుందీ, పైకి ఎదగాలంటే ఏమేమి నేర్చుకోవాలీ, లీడర్ షిప్ స్కిల్స్ ఎలా పెంపొందించుకోవాలీ..ఇలాంటి అంశాలన్నీ ఎప్పుడూ చెబుతూ ఉండేవారు. భవిష్యత్తులో కంపెనీ పెట్టాలని అనుకోవడమేకానీ ఏం కంపెని, ఎలా అనేది..ఏమీ

అవగాహనలేదు.

1991 లో ఎమ్మెస్ అవగానే మెసాచుసెట్స్ లోని నార్త్ ఆండోవర్ లో వున్న బెల్ లాబ్స్ లో చిప్ డిజైనింగ్ ఇంజినీర్‌గా చేరి కాస్త అనుభవం వచ్చాక ఎలాంటి కంపెనీ మొదలు పెట్టాలీ అనే విషయం పై ఒక అవగాహన వచ్చింది. ఆ కంపెనీలో తనకి మేనేజర్‌గా పనిచేసిన గేరీ మార్టిన్, సాంకేతికంగా రామ్‌కి ఎన్నో మెళకువలు నేర్పారు. "ఉద్యోగం సమయంలో గేరీ ఇచ్చిన ప్రోత్సాహం, ఆయన వల్ల నేను పెంపొదించుకున్న సబ్జెక్ట్ నాలెడ్జి తరువాత సొంత కంపెనీ పెట్టినపుడు నాకెంతగానో ఉపయోగపడింది.." అంటారు రామ్..

చిరకాలకోరిక-సొంతకంపెనీ

1996 వరకూ బెల్‌లాబ్స్ లో పనిచేసినా ఎప్పుడెప్పుడు సొంత కంపెనీ పెడదామా అనే ఆలోచనలో ఉండేవారు. చివరికి 1996లో ఉద్యోగం మానేసి సొంతంగా చిప్ మాన్యుఫాక్చరింగ్ కంపెనీ పెట్టాలని ప్రయత్నాలు ప్రారంభించారు. అప్పటికి ఆయన వయసు 29 సంవత్సరాలు.. ఆ వయసులో, ట్రాక్ రికార్డు కూడా లేకపోవడంతో ఎవరూ పెట్టుబడి పెట్టడానికి ముందుకి రాలేదు. పెట్టుబడికి కావల్సిన డబ్బులు సమకూర్చుకోడానికని 1996 ఫిబ్రవరి 22న, సిల్‌టెక్ కార్పొరేషన్ అనే చిప్ టెక్నాలజీ కన్సల్టింగ్ కంపెనీని మొదలు పెట్టారు. 1997 మధ్యకల్లా సొంతకంపెనీని మొదలు పెట్టడానికవసరమైనంత మూలధనం సమకూర్చుకున్నాక 1997 మధ్యలో సిమ్రాన్ కమ్యునికేషన్స్ అనే సొంతకంపెనీని మొదలు పెట్టారు.. హైస్పీడ్ కమ్యునికేషన్స్ రంగానికి అవసరమైన చిప్‌లు కొత్తవాటిని డిజైన్ చేసి, తయారు చేసి పెద్ద పెద్ద నెట్ వర్కింగ్ కంపెనీలైన సిస్కో, జినిపర్, లుసెంట్, నార్టెల్ మొదలైన వాటికి అమ్మాలనేది సిమ్రాన్ కమ్యునికేషన్స్ ఆశయం. మొదలుపెట్టిన మూడు నెలల్లోనే ఒక కొత్త చిప్‌ని రూపొందించడం, మొదటి కస్టమర్‌ని ఒప్పించడం చెయ్యగలిగారు.. దీని ఫలితంగా 1998 మొదట్లో 4.2 మిలియన్ల డాలర్ల పెట్టుబడికి వెంచర్ కేపిటల్ సంస్థలు ముందుకి వచ్చాయి.

తొలికంపెనీతోనే ఘనవిజయం

అదే సమయంలో బెల్‌లాబ్స్‌లో తన మేనేజర్ ఐన గేరీ మార్టిన్‌ని కూడా సిమ్రాన్ కమ్యునికేషన్స్ లో చేర్చుకుని సి.టి.ఒ అండ్ కొ-ఫౌండర్‌ని చేశారు. నెట్ వర్కింగ్ రంగంలో పేరెన్నిక గన్న వారిని తన బోర్డులో చేరడానికి ఒప్పించగలిగారు..1998 నుంచీ సరిగ్గా సంవత్సరంలో కాంగో, నైల్, అమెజాన్ అనే పేర్లతో మూడు చిప్స్ కి రూపకల్పనచేసి, వాణిజ్య ఉత్పత్తిని కూడా ప్రారంభించారు.

మార్కెట్లో ఈ హైస్పీడ్ కమ్యునికేషన్స్ చిప్స్‌కు అనూహ్యమైన ఆదరణ లభించింది. ఆయా రంగంలో సుప్రసిద్ధమైన కంపెనీలన్నీ ఈ చిప్స్‌ని భారీ ఎత్తున కొనుగోలు చేయడం మొదలు పెట్టాయి. 1999 మార్చిలో **AMCC** (APPLIED MICRO CIRCUITS CORPORATION) అనే సంస్థ

స్ప్రిమాన్ కమ్యునికేషన్స్ ని కొనుగోలు చేయడానికని రామ్ ని సంప్రదించింది. నగదు లేదా స్టాక్ డీల్ ప్రతిపాదన ముందు పెట్టాయి. ఇరు పక్షాలకూ మేలు చేసే స్టాక్ డీల్ వైపే రామ్ మొగ్గు చూపారు. 120 మిలియన్ల యు.ఎస్.డాలర్లకు డీల్ కుదిరింది. స్ప్రిమాన్ కమ్యునికేషన్స్ ఎ.ఎం.సి.సి లో విలీనమయ్యింది. ఈ విలీనం వల్ల ఎ.ఎం.సి.సి కంపెనీ షేర్ విలువ 4 డాలర్ల నుంచీ ఒక్కసారిగా 40 డాలర్లకు చేరుకుంది..! ఆ కంపెనీ మార్కెట్ కేపిటలైజేషన్ 25 బిలియన్ల డాలర్లని చేరింది..! రామ్ పడ్డ శ్రమకి ఫలితం లభించింది.!

పైకి..పైపైకి..!

అక్కడనుంచీ 6 సంవత్సరాల పాటు 2006 మొదటివరకూ రామ్ ఎ.ఎం.సి.సి లోనే పనిచేశారు. ఈ ఆరేళ్ళలోనూ కంపెనీ విస్తరణలో కీలకమైన పాత్ర వహించారు. మొదట్లో తన విభాగానికి జనరల్ మేనేజర్ గానూ, తరువాత అంతర్గత విభాగాల విలీనం అనంతరం సీనియర్ వైస్ ప్రెసిడెంట్ గానూ పని చేసిన రామ్, మరికొన్ని సమర్థవంతమైన కంపెనీలని ఎ.ఎం.సి.సి లో విలీనం చేయించడంలో ప్రముఖ పాత్ర వహించారు. ఇంగ్లాండు, కెనడా, ఇజ్రాయిల్, ఫ్రాన్స్, అమెరికాలోని పలు రాష్ట్రాల్లోని పరిశోధనా కేంద్రాలకి ఇన్-ఛార్జ్ గా వుంటూ ప్రపంచవ్యాప్తంగా వున్న 500 మంది సాంకేతిక నిపుణుల్ని పర్యవేక్షిస్తూ ఉండేవారు. బెంగుళూరు లో కూడా ఒక పరిశోధనా కేంద్రాన్ని నెలకొల్పారు, ఎ.ఎం.సి.సి. కోసం..

మరోవిజయంకోసం..

ఒక సారి విజయ రహస్యాన్ని శోధించిన ఏ వాణిజ్యవేత్తా మామూలు ఉద్యోగాల చట్రంలో ఎక్కువకాలం ఉండలేరు. మళ్ళీ మళ్ళీ విజయాలు సాధించాలని తహతహ లాడతారన్న సత్యాన్ని నిజం చేస్తూ 2005 లో ఎ.ఎం.సి.సి.నుంచీ బయటికి వచ్చారు. ఇండియాలోని ఎంటర్ ప్రెన్యూర్స్ ని ప్రోత్సహించాలనే ఉద్దేశంతో, మంచి కంపెనీలకోసం వెదుకుతూ, తనతో బాటు మరో ముగ్గురు వెంచర్ కాపిటల్ ఫండింగ్ అధికార్లుని తీసుకుని ఇండియా వెళ్ళారు. చివరికి బెంగుళూరులోని సనోవి అనే కంపెనీకి భవిష్యత్తులో ఎదుగుదల అవకాశాలు బాగా ఉన్నాయని గమనించి దానిలో పెట్టుబడిపెట్టారు. ఇండియాలో ప్రోడక్టుని ఉత్పత్తిచేస్తున్న కంపెనీకి అమెరికాలో అవకాశాలు చూపించి, ప్రస్తుతం సనోవి ప్రోడక్టులు అమెరికాలో అమ్మకాలు చేయడంలో కీలకమైన పాత్ర వహిస్తున్నారు.. ఇంకా సనోవి కంపెనీ బోర్డులో కొనసాగుతూ దాని అభివృద్ధికి దోహద పడుతున్నారు.

తనకి అత్యంత ప్రీతిపాత్రమైన సెమికండక్టర్ రంగానికి దూరం కాకుండా, 1996 మొదట్లో చిల్ సెమికండక్టర్స్ అనే కొత్త కంపెనీని మొదలుపెట్టారు. లాప్ టాప్ కంప్యూటర్లు, డెస్క్‌టాప్ కంప్యూటర్లు, వీడియో గేమ్ బాక్సులూ.. వగైరా ఆధునిక హైటెక్ పరికరాలు ఉపయోగించే విద్యుత్‌ని ఆదా చేసేందుకు ఉపయోగపడే చిప్స్ ని రూపొందించడంలో పరిశోధనలు సాగిస్తున్న చిల్ సెమి కండక్టర్స్ అతి త్వరలోనే తమ సరికొత్త ఎలక్ట్రానిక్స్ చిప్స్‌తో మార్కెట్‌లోకి రాబోతోంది.. రామ్ గారి విజయపథాన్ని పరిశీలించిన వారెవరైనా ఈ కంపెనీకూడా ఘనవిజయం సాధిస్తుందని ఘంటాపథంగా చెప్పగలరు.

సామాజిక సేవలో:

అమెరికా కార్పొరేట్ రంగంలో ఎంత ఎత్తుకి ఎదిగినా తాను నడిచొచ్చిన బాటని మరచిపోయే వ్యక్తి కాదు కాబట్టే అనేక సామాజిక సేవా కార్యక్రమాలకు తన వంతు సహాయాన్ని అందిస్తున్నారు రామ్ సూదిరెడ్డి. భద్రాచలంలోని సాయిబాబా దేవాలయానికి భారీ ఎత్తున

విరాళాలిచ్చారు. అలానే తమ సొంతవూరిలో శిధిలావస్థలో ఉన్న హైస్కూలుని పడగొట్టి, మరో రెండున్నర ఎకరాల స్థలాన్ని జతచేసి, ఆంధ్రప్రదేశ్ లోనే అత్యున్నత సౌకర్యాలు కలిగిన అతిపెద్ద స్కూలు భవనాన్ని నిర్మించారు. తాను 80 లక్షల విరాళాన్నిచ్చి, ప్రభుత్వం ఇచ్చిన మరో 30 లక్షలు కలిపి మొత్తం ఒక కోటీ 10 లక్షల వ్యయంతో రూపుదిద్దుకున్న భవనాన్ని రికార్డు సమయంలో కేవలం ఏడు నెలల వ్యవధిలో పూర్తి చేశారు. 2004 నవంబర్ 1 న ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి డా.వై.ఎస్.ఆర్ దానిని ఆవిష్కరించారు. అలానే కర్నూలు మెడికల్ కాలేజీలో పేద విద్యార్థుల ఫీజుల నిమిత్తం కొంత మొత్తాన్ని విరాళంగా ఇచ్చారు.

ఎన్ని దానాలు చేసినా, ఎన్ని సేవా కార్యక్రమాలు చేసినా వీటన్నింటికీ మూలం అమ్మానాన్నలు చిన్నప్పటినుంచీ నేర్పిన క్రమశిక్షణ, ఉగ్గుపాలతో రంగరించిన ఉత్తమ జీవన విలువలే కారణమని నమ్మే రామ్ తను చేపట్టిన ప్రతి కార్యక్రమాన్నీ అమ్మా, నాన్నల పేర్లమీదుగానే నిర్వహిస్తున్నారు. బోస్టన్ లోని చిన్మయా మిషన్ కార్యక్రమాలకి కూడా భారీ ఎత్తున విరాళాలివ్వడమే గాక ఆ సంస్థ నిర్వహించే కార్యక్రమాలన్నింటిలోనూ చురుకైన పాత్ర వహిస్తున్నారు. "ఉత్తమ విలువలని అందించే భారతీయ సంస్కృతి అన్నా, మన మాతృభాష అన్నా నాకు ప్రాణం. వాటిని ఈ తరం బాల బాలికలకి అందించే చిన్మయా మిషన్ అంటే అందుకే నాకు అభిమానం " అంటారు..

మాతృదేశం మీదనున్న మక్కువతోనే TIE లాంటి సంస్థల కార్యకలాపాల్లో చురుకుగా పాల్గొని కొత్తగా కంపెనీలు స్థాపించాలనుకున్న ఔత్సాహికులకి ప్రోత్సాహమిస్తున్నారు. హైదరాబాదు, బోస్టన్‌లలో TIE ఛార్టర్ మెంబర్‌గా కూడా తన సేవలందిస్తున్నారు.

<u>కుటుంబం గురించి:</u>

బెల్ లాబ్స్ లో చేరిన ఆరునెలలకే రామ్ గారికి శాంతి గారితో వివాహం జరిగింది. వాళ్ళకి పదేళ్ళ బాబు(సాత్విక్), ఎనిమిదేళ్ళ పాప(శ్రేయ) వున్నారు. మెసాచుసెట్స్‌లోని ఆండోవర్ లో నివసించే రామ్ గారు పిల్లల స్కూలు కార్యకలాపాల్లో కూడా చురుకుగా పాల్గొంటుంటారు..

1997 ఫిబ్రవరి 22న బాబు పుట్టినప్పుడు కన్సల్టింగ్ కంపెనీ నుంచీ సొంత కంపెనీ స్క్రిమాన్ కమ్యునికేషన్స్‌ని మొదలుపెట్టే ప్రయత్నాల్లో ఉన్నారు. 1999 జనవరి లో సంక్రాంతి రోజు పాప పుట్టిన రెండు నెలలకే స్క్రిమాన్ ని ఎ.ఎం.సి.సి లో విలీనం చేశారు.. ఆ రెండు సంవత్సరాలనీ గుర్తు చేసుకుంటూ.." చిన్నపిల్లలతో శాంతి ఇంటివద్ద సతమౌతున్నరోజుల్లోనే నేను కంపెనీ స్థాపించడం..నిద్రాహారాలు లేకుండా పనిచేయడం జరిగేది. స్టార్టప్ కంపెనీ అంటే ఎప్పుడూ టెన్షన్ గానే ఉంటుంది. ఫౌండర్, డైరెక్టర్,

ప్రోగ్రామర్, సేల్స్ పర్సన్ అన్నీ నేనుగానే ఉండేది మొదట్లో. కష్టమర్ల వేటలో ప్రయాణాలు చేస్తూ విమానాల్లోనే కూర్చుని కోడింగ్ చేస్తుండేవాడిని. ప్రతిరోజూ పరీక్షే. రాత్రి రెండింటి వరకూ కంపెనీలో పనిచేసి వచ్చి పడుకుంటే, సడన్ గా తెల్లవారు ఝామున ఏదో గుర్తొచ్చి వెంటనే మళ్ళీ ఆ-ఫీసుకి పరుగెత్తే వాడిని. నేనిలా బిజీలో ఉంటుంటే శాంతి ఒక్కర్తే నెలల బాబుని చూసుకుంటూ నాకు ఏమాత్రం ఒత్తిడి రాకుండా చూసుకునేది. ఇంట్లో తన సహకారమే, నేను బిజినెస్ లో విజయం సాధించడనికి దోహదం చేసింది..'' అన్నారు.

<u>కొత్తగా కంపెనీ స్థాపించాలనుకునే వారికోసం:</u>

"కంపెనీని స్థాపించాలంటే..ముందుగా కావలసింది సరికొత్త ఆలోచన. సమకాలీన మార్కెట్ ని స్టడీ చేసి ఏ ప్రోడక్టు చేస్తే మార్కెట్లో విలువ వుంటుందీ, ఎవరూ పోటీ రాకుండా వుండే విభిన్నమైన ప్రోడక్టు ఏది అనేది నిర్ణయించుకోవడంలోనే కంపెనీ విజయం ఆధారపడి ఉంటుంది. పెద్ద పెద్ద బిజినెస్ ప్లానులకంటే ముందుగా మేధస్సు ముఖ్యం. కంపెనీ మొదలు పెట్టిన కొత్తలో నిద్రాహారాలు మాని శ్రమించాల్సి ఉంటుంది. మొదటి రోజుల్లో ప్రతి పైసా చూసి చూసి వాడుకోవాలి. కోచ్ క్లాసులో ప్రయాణం చేయడానికీ, చవక రకం హోటల్సులో బస చేయడానికీ వెనకాడకూడదు. కంపెనీలో ఉన్నవారందరికీ ఆదర్శంగా వుండాలి. కంపెనీ యజమాని కష్టపడి పనిచేస్తేనే కిందవారుకూడా కష్టించి పనిచేస్తారు. అన్నింటికంటే ముఖ్యమైనది విన్నింగ్ టీమ్. కంపెనీ పునాదులు పడగానే తమ తమ రంగాల్లో పేరున్న వాళ్ళని రిక్రూట్ చేసుకోవాలి. అవసరమైతే మన స్థానాన్ని కూడా తగ్గుంచుకుని మన బాస్‌ని మనమే రిక్రూట్ చేసుకోగల ధైర్యం ఉండాలి. ఇవన్నీ సాధించగలిగితే సగం విజయం వరించినట్లే. ఇంక మిగతా పరిశోధనలూ, మార్కెట్లోకి చొచ్చుకుపోవడం, విజేతగా నిలవడం... ఒకదానివెంట ఒకటి వచ్చేస్తాయి..! " స్వానుభవాన్ని యువతరానికి ఇలా అందించిన రామ్‌గారు అతిసాధారణంగా కనిపిస్తారు.. ఆయన కంపెనీకి వెళ్ళి ఆయన ఫీసులో కాకుండా బయట చూస్తే తను కూడా అందులో పనిచేసే మరో ఇంజినీరే అనుకుంటారు.. సింప్లిసిటీ.. అదే ఆయన విజయ రహస్యం..!!

****